

115502 - el-Bûsirî 'nin "Bürde" kasîdesi ve içerisindeki küfür içeren şeylerin açıklaması

Soru

Ben, "Bürde Kasîdesi" hakkında pek çok şeyler işittim. Bazıları; "Bürde Kasîdesi" iyi ve faydalıdır, derken, diğer bazıları ise, onun şirk olduğunu söylemektedir. Çünkü bazı beyitleri, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, Allah'ın sıfatlarıyla övmektedir.

Ben şunu sormak istiyorum:

Size göre "Bürde Kasîdesi" gerçekten şirk midir? Tâ ki ondan uzak durayım?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Birincisi:

"Bürde Kasîdesi", Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'i öven en tanınmış kasîde demiş olmasak bile, yine de en tanınmış kasîdelerden birisi sayılır. Bu kasîdeyi, el-Bûsirî lakaplı Ebu Abdullah Muhammed b. Saîd b. Hammâd es-Sanhâcî yazmıştır. Hicrî 608 yılında doğmuş ve 696 yılında vefat etmiştir.

Bu kasîdeyi yazmasının sebebi hakkında şu rivâyet edilir:

el-Bûsirî, hiçbir ilacın fayda vermediği amansız bir hastalığa yakalanır. Hastalığı sırasında Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e bol bol salâtta bulunur. Nihayet bir gece rüyâsında Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i mübârek bürdesiyle kendisinin üzerini örttüğünü görür. el-

Bûsirî uykusundan uyanınca üzerinde hiçbir hastalık olmaksızın ayağa kalkar. Bunun üzerine kasîdesini yazmaya başlar. Bu olayın hakikatini en iyi bilen Allah'tır.

İkincisi:

Adı geçen kasîdenin beyitleri, apaçık küfür içermektedir. Ehl-i sünnet ve'l-cemaat âlimleri, kasîdeyi geçersiz kılmak, tenkit etmek, ayıplarını açıklamak, sapıklıklarını ortaya çıkarmak ve ehl-i sünnet ve'l-cemaat akidesine aykırı oluşunu insanlara açıklamak için birbiri ardınca eserler yazmışlardır.

Bu kasîdede tenkit edilen en belirgin beyitler şunlardır:

1. "Ey yaratılmışların en şerefli! Herkes için muhakkak olan hâdise ve felâket yani ölüm ve kıyamet meydana geldiği zaman benim için kendisine iltica edeceğim senden başka kimse yoktur."
2. "(Ey Allah'ın elçisi!) Eğer âhirette fazl-ı ve kereminle benim elimden tutmaz ve şefaet etmezsen, sen bana de ki: Ey ayağı kaymış biçare neredesin? Vay senin haline!"
3. "(Ey Allah'ın elçisi!) Bana şefaet etmekle mertebene noksanlık gelmez. Çünkü dünya ve onun zıddı olan âhiret senin cömertliğın ve ihsanındadır. Levh-i Mahfuz'un ve Kalem'in yazdığı ilim de senin ilimlerindendir."
4. "Hıristiyanların, kendi nebileri hakkında iddia ettikleri ilâhlık yakıştırmasını bırak da, bundan başka istediğın sıfatla Allah'ın elçisini methet ve hüküm ver."
5. "Allah'ın elçisi'nin mucizeleri büyüklük bakımından kadr-i kıymetine uygun derecede olsaydı, O'nun tertemiz adı anıldığında çürümüş kemikleri diriltirdi."
6. "Zira Allah'ın elçisi'nden benim için bir çeşit özel emân ve koruma vardır ki; o da adımın Muhammed olmasıdır. O, ahde vefâda yaratılmışların en vefâlisidir."

Üçüncüsü:

Kasîdenin bu beyitlerini geçersiz kılıp şiddetle tenkit eden ilim ehlinin bu konudaki sözleri:

1. Değerli âlim Muhammed b. Abdulvehhab -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"el-Melik sözüne gelince,buna cevap olarak daha sonra bir şeyler söyleyeceğim.Zirâ Allah Teâlâ'nın: "Mâliki yevmi'd-dîn", başka bir kıraatta "Meliki yevmi'd-dîn" şeklinde gelmiştir. Bütün müfessirlere göre bu âyetin anlamı; Allah Teâlâ'nın şu âyette tefsir ettiği gibidir:

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ. ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ. يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ [سورة الانفطار الآيات: 17
19 –]

"Dîn (hesap ve cezâ) günü nedir bilir misin? Evet, dîn (hesap ve ceza) gününün ne olduğunu bilir misin?O gün hiçbir kimse başkası için bir şey yapamaz. O gün emir (ve hüküm), Allah'ındır."[\[1\]](#)

Kim bu âyetin tefsirini ve o günde mülkün Allah'a tahsis olunduğunu bilirse, -ki Allah Teâlâ hem o günde (kıyâmet gününde), hem de diğer günlerde her şeyin sahibidir-, tahsisin bu büyük mesele için olduğunu mutlaka bilecektir. Zirâ bu meseleyi (kıyâmet gününün sahibinin Allah olduğunu) bilmesi ve ona inanması sebebiyle nice kimseler cennete girmişler, bu meseleyi bilmemesi ve ona inanmaması sebebiyle de nice kimseler cehenneme girmişlerdir.Bu, öyle büyük ve önemli bir meseledir ki, bir kimse onu öğrenmek için yirmi yıllık yolculuğa çıksa, yine de onun hakkını edâ edemez. Kur'an-ı Kerim'in açıkça beyan ettiği bu anlam ve î mân ile Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in:

"Ey Muhammed'in kızı Fâtıma! Sen de nefsini Allah'tan satın al. Zirâ âhirette senin adına bir şey yapamam (seni cehennem azabından kurtaramam)."

Sözü ile Bürde kasîdesinin yazarının şu sözleri arasındaki anlam ve î mân farkının ne kadar büyük olduğuna bakar mısınız?

"Kerim olan Allah'ın 'Muntakim' ismiyle tecelli ettiği ve günah sahiplerini cezalandıracağı zaman

bana şefa'at etsen, benim sebebimle senin ulvi makam ve merteben dar olmaz ve ona bir noksanlık getirmez."

"Zira Allah'ın elçisi'nden benim için bir çeşit özel emân ve koruma vardır ki; o da adımın Muhammed olmasıdır. O, ahde vefâda yaratılmışların en vefâlisidir."

"(Ey Allah'ın elçisi!) Eğer âhirette fazl-ı ve kereminle benim elimden tutmaz ve şefa'at etmezsen, sen bana de ki: Ey ayağı kaymış biçare neredesin? Vay senin haline!"

Kendisine bu beyitler ve anlamlarıyla öğüt veren şâir ile Allah'ın kullarından bu beyitlerle imtihan olunmuş, beyitleri okumayı, Kur'an tilâvetine tercih eden, âlim sayılan nice kimselerin hallerini düşünün. Mü'min bir kulun kalbinde bu beyitlerin anlamlarını tasdik ile Allah Teâlâ'nın şu emrindeki anlamı tasdik bir araya gelebilir mi?

"O gün hiçbir kimse başkası için bir şey yapamaz. O gün emir (ve hüküm), Allah'ındır."[\[2\]](#)

Ve Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu emrindeki anlamı tasdik bir araya gelebilir mi?

"Ey Muhammed'in kızı Fâtıma! Sen de nefsini Allah'tan satın al. Zirâ âhirette senin adına bir şey yapamam (seni cehennem azabından kurtaramam)."

Allah'a yemîn olsun ki hayır! Allah'a yemîn olsun ki hayır! Allah'a yemîn olsun ki hayır!

Bu, onun kalbinde Musa -aleyhisselâm-'ın sâdık, Firavun'un sâdık, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hak davasında sâdık ve Ebu Cehil'in sâdık olması gibidir. Allah'a yemîn olsun ki, ikisi birbirine denk olamaz ve asla biraraya gelemes.

Kim, bu meseleyi bilirse, Bürde kasîdesini ve bu kasîdeyle müptelâ olan kimseleri bilirse, İslâm'ın ne kadar garip olduğunu görecektir."[\[3\]](#)

2. Değerli âlim Abdurrahman b. Hasan Âl-i eş-Şeyh -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

"Abdurrahman b. Hasan ve oğlu Abdullatif'ten, Abdulhalık el-Hıfzî'ye:

Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketleri üzerine olsun.

Yaklaşık iki yıla yakın bir zamandan beri sizin el-Bûsirî'nin Bürde kasîdesiyle meşgul olduğunuza dâir haberiniz bana ulaştı. Bu kasîdenin şirk sözler içerdiği herkesçe âşikâr olduğu bilinmektedir. Bu şirk sözlerden birisi de el-Bûsirî'nin şu sözüdür:

"Ey yaratılmışların en şerefli! Herkes için muhakkak olan hâdise ve felâket yani ölüm ve kıyamet meydana geldiği zaman benim için kendisine iltica edeceğim senden başka kimse yoktur."

Bu kasîdenin beyitlerinde âhiret yurdunun sevabını, sadece Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'den talep etmesi içermektedir.

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in nebilerin en fazîletlisi olması, Allah Teâlâ'nın kullarına genel ve özel olarak yasakladığı bir hususta, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i ayrı tutmasını (O'na ayrıcalık tanımasını) gerektirmez. Aksine Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- de şirki yasaklamak ve şirkten uzak durmakla emrolunmuştur. Nitekim Meryem oğlu Mesih İsa -aleyhisselâm-, Mâide sûresinin son âyetlerinde belirtildiği üzere bundan uzak durmuştur. Yine, melekler de Sebe sûresindeki âyetlerde belirtildiği üzere bundan uzak durmuşlardır.

Beyitte geçen "Liyâz" kelimesi, anlam olarak aynen "İyâz" gibidir. "İyâz" kelimesi, kötülüğü savmak (defetmek) için, "Liyâz" ise, iyiliği çekmek (celbetmek) içindir.

İmam Ahmed ve diğer âlimler, Allah'tan, O'nun güzel isimleri ve yüce sıfatlarından başkasına, sığınmanın câiz olmadığı konusunda âlimler arasında görüş birliği olduğunu belirtmişlerdir. O'ndan başkasına sığınmak ise, şirktir. Her ikisi ("Liyâz" ve "İyâz") arasında hüküm bakımından hiçbir fark yoktur.

el-Bûsirî'nin:

"(Ey Allah'ın elçisi!) Bana şefa'at etmekle mertebene noksanlık gelmez. Çünkü dünya ve onun zıddı olan âhiret senin cömertliğinin ve ihsanındadır. Levh-i Mahfuz'un ve Kalem'in yazdığı ilim de senin ilimlerindendir."

Bu sözü, Allah Teâlâ'nın kıyâmet günü kendisine has kıldığı mülküne aykırı bir sözdür.

Oysa Allah Teâlâ kıyâmet günü şöyle buyuracaktır:

[لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ] سورة غافر من الآية: 16 ...

"(Allah sorar:) Bugün mülk kimindir? Bir olan, Kahhar olan Allah'ındır." [4]

Allah Teâlâ Fatiha sûresinde ise şöyle buyurmuştur:

"Din (cezâ ve mükâfât) gününün sâhibidir." [5]

Başka bir âyette şöyle buyurmuştur:

[يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ] سورة الانفطار الآية: 19

"O gün hiçbir kimse başkası için bir şey yapamaz. O gün emir (ve hüküm), Allah'ındır." [6]

Bu anlamda daha başka pek çok âyet vardır. Kasîde sahibinin, manzumesinde şirk gibi daha pek çok çirkin şeyler içeren beyitleri vardır." [7]

3. Değerli âlim Süleyman b. Abdullah Âl-i eş-Şeyh -Allah ona rahmet etsin- kasîdeden birkaç beyit zikrettikten sonra şöyle demiştir:

"Şu beyitlerdeki şirkî sözleri düşünün!

1. el-Bûsirî: "Herkes için muhakkak olan hâdis ve felâket yani ölüm ve kıyâmet meydana geldiği zaman benim için kendisine iltica edeceğim senden başka kimse yoktur." Diyerek Nebi -sallallahu

aleyhi ve sellem-'den başka kendisine sığınılacak kimsenin olmadığını belirtmiştir. Oysa kıyâmet günü kendisine sığınılacak olan sadece Allah'tır ve O'nun hiçbir ortağı yoktur. Dolayısıyla kulların O'ndan başka sığınacakları kimse yoktur.

2. el-Bûsirî: "(Ey Allah'ın elçisi!) Bana şefa'at etmekle mertebene noksanlık gelmez. Çünkü dünya ve onun zıddı olan âhiret senin cömertliğın ve ihsanındadır. Levh-i Mahfuz'un ve Kalem'in yazdığı ilim de senin ilimlerindendir." Diyerek boynu bükük, zelil bir halde Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yalvarıp ona seslenmiş, muhtaç olduğunu ve zorda kaldığını O'na arz etmiş, Allah'tan başka hiç kimseden istenmeyecek olan bu şeyleri Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'den istemiştir ki bu, uluhiyette Allah'a ortak koşmaktır.

3. el-Bûsirî: "Kerim olan Allah'ın 'Muntakim' ismiyle tecelli ettiği ve günah sahiplerini cezalandıracağı zaman bana şefa'at etsen, benim sebebimle senin ulvi makam ve merteben dar olmaz ve ona bir noksanlık getirmez."Diyerek Allah'tan değil de Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'den istemiştir ki bu, Mekkeli müşriklerin taptıkları putlardan istedikleri şeyin tâ kendisidir. Onlar da putlardan, Allah katında kendilerine şefa'at (aracılık) etmelerini istiyorlardı. İşte bu, şirkin tâ kendisidir. Ayrıca şefa'at, ancak Allah izin verdikten sonra olur. Dolayısıyla şefa'ati Allah'tan başkasından istemesinin hiçbir anlamı yoktur. Çünkü şefa'atiye (aracıya) şefa'at etmesi için izin verecek olan Allah Teâlâ'nın kendisidir. Yoksa şefa'atçi, kendisine izin verilmeden kendi yanından kimseye şefa'at edemez.

4. el-Bûsirî: "Zira Allah'ın elçisi'nden benim için bir çeşit özel emân ve koruma vardır ki; o da adımın Muhammed olmasıdır. O, ahde vefâda yaratılmışların en vefâlisidir." Diyerek Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'ye iftirâ etmiştir. Zirâ Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ile ismi Muhammed olan kimse arasında taatten başka emân ve koruma yoktur. Allah'a ortak koşarak sadece isimde ortak olmakla emân ve koruma olmaz.

el-Bûsirî'nin bu sözleri, büyük bir çelişki ve açık bir şirktir. Çünkü ilk önce Nebi -sallallahu aleyhi ve

sellem-'den onun ulvi makamıyla istemiş, sonra da âhirette fazl-ı ve keremiyle kendisinin elinden tutmasını, yoksa helak olacağını söylemiştir.

Ona şöyle sormak lazım:

Şefaati ilk önce ondan nasıl istedin; sonra da ondan fazl-ı keremiyle sana vermesini talep ettin?

Eğer: Şefaati, Allah'ın izin vermesinden sonra olur dersin, o zaman Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e nasıl yalvarırsın ve ondan ümit edersin?

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'den şefaati etmesini mi istiyorsun?

Şefaatin tamamının, göklerin ve yerin mülkü kimin elinde olduğunu sorsaydın ya! Zirâ şefaati ancak O'nun izin vermesiyle olur. Bu da senin kıyâmet günü Allah'tan başkasından şefaati talebini geçersiz kılar.

Eğer: Ben sadece Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'nin makamını ve Allah'ın izniyle şefaati istiyorum, dersin, sana şöyle denir:

O zaman fazl-ı keremiyle sana vermesini ve dîn gününde elinden tutmasını nasıl Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'den istedin? Oysa bu sözün, Allah Teâlâ'nın şu emrine aykırıdır:

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ. ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ. يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ [سورة الانفطار الآيات: 17
19 –]

"Dîn (hesap ve cezâ) günü nedir bilir misin? Evet, dîn (hesap ve ceza) gününün ne olduğunu bilir misin? O gün hiçbir kimse başkası için bir şey yapamaz. O gün emir (ve hüküm), Allah'ındır."[\[8\]](#)

O halde bir kulun kalbinde îmân ile bunlar nasıl biraraya gelebilir?

Eğer: Kıyâmet günü elimden tutmasını, makamı ve şefaatiyle bana ihsanda bulunmasını istedim,

dersen, sana şöyle denir:

Durum, Allah'tan başkasından şefa'at talep etmeye gelir ki bu, katıksız bir şirk'tir.

5. Kasîdenin bu beyitleri, yaratıcı Allah Teâlâ'dan uzak durmayı, dünya ve âhiretin belâlarında yaratılana dayanmayı içerdiği herkesçe bilindiği âşikârdır.

Peki Allah Teâlâ'nın emirleri nerede kalıyor?

1.5*****5 [سورة الفاتحة الآية: 5] [إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ]

"(Allahım!) Ancak sana ibâdet ederiz ve ancak senden yardım dileriz." [9]

9. 129*****119 [سورة التوبة الآية: 119] [فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ]

"Eğer yüz çevirirlerse, de ki: Allah bana yeter. O'ndan başka hak ilâh yoktur. Ben ancak O'na tevekkül ettim. O, yüce Arş'ın sahibidir." [10]

58 [وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بُذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا] [سورة الفرقان الآية: 58]

"Sen, o ölümsüz ve dâima diri olana (Allah'a) tevekkül et. O'na hamd ederek O'nu tesbih et. Kullarının günahlarından hakkıyla haberdar olarak O yeter!" [11]

[قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا. قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا. إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ...] [سورة الجن الآيات: 21-23]

"De ki: Şüphesiz ben, size ne zarar verebilir, ne de fayda sağlayabilirim. De ki: Gerçekten beni Allah'a karşı hiç kimse asla koruyamaz ve yine asla O'ndan başka sığınacak kimse de bulamam. Ben, ancak Allah'tan gelenleri tebliğ edebilirim ve O'nun vahiylerini açıklayabilirim." [12]

Eğer: el-Bûsirî, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem-'in kıyâmet günü kendisine lütuf ve ihsanda bulunmasını istememiş, aksine eğer O'nun umumîşefa'atine nâil olamazsa, helak olacağını haber

vermiştir, denirse, ona şöyle denir:

Bundan maksat; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem-'den istemek ve lütuf ve ihsanda bulunmasını O'ndan talep etmektir. Ayrıca el-Bûsirî, bir defa Nebi sallallahu aleyhi ve sellem-'e yalvarmış ve O'ndan başka sığınacak kimsesi olmadığını haber vermiştir. Daha sonra şart ve duâ sıygasıyla Nebi sallallahu aleyhi ve sellem-'den açıkça lütuf ve ihsanda bulunmasını istemiştir. Bilindiği üzere istemek, bazen talep sıygasıyla, bazen de şart sıygasıyla olabilir.

Nitekim Nuh -aleyhisselâm-'ın şu sözünde olduğu gibi:

[قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ] سورة هود الآية: 47

"(Nûh:) Rabbim! Şüphesiz ben senden hakkında bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan, şüphesiz hüsrana uğrayanlardan olurum, dedi." [13]

Dördüncüsü:

Değerli âlim Abdulaziz b. Baz'a -Allah ona rahmet etsin-:

"Ben, sıhhat derecesinin ne olduğunu bilmediğim bir hadis okudum. Bu hadis şudur:

مَنْ كَانَ اسْمُهُ مُحَمَّدًا فَلَا تَضْرِبْهُ وَلَا تَشْتُمُهُ.

"İsmi Muhammed olanı vurmayın ve ona sövmeyin."

Sorulduğunda o şöyle cevap vermiştir:

"Bu hadis, yalandır ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e atılan iftiradır. Pak sünnet-i seniyyede bu hadisin aslı yoktur.

Aynı şekilde şu hadisler de böyledir:

"Kim, çocuğuna Muhammed ismini verirse, Muhammed'den ona bir emân verilir ve bununla onu cennete girdirmesi yakındır."

"İsmi Muhammed olanın evi, onlar (ev halkı) için şöyle şöyle olur."

Bütün bu haberlerin sahih olmaktan yana hiçbir temeli yoktur. Bu sebeple ismine değil de Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ittibâya itibar edilir. Nitekim Muhammed ismini alan nice kimse vardır, ama o kötü insandır. Çünkü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ittibâ etmemiş ve O'nun şeriatına boyun eğmemiştir. Dolayısıyla isimler, insanları temize çıkarmaz. Onları, ancak salih amelleri ve takvâları (Allah -azze ve celle'den korkuları) temize çıkarır. Her kim, Ahmed veya Muhammed veyahut da Ebu Kasım ismi ile isimlenir de kâfir veya fâsık ise, o isim kendisine hiçbir fayda vermeyecektir. Aksine kulun, Allah Teâlâ'dan korkması, Allah Teâlâ'ya itaat etmeye çalışması ve elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e göndermiş olduğu şeriatına sıkı sıkıya bağlanması gerekir. Ona fayda verecek olan, kurtuluş ve selâmet yolu işte budur. Sadece isimlere gelince, onlar kurtuluş veya azap ile bağlantılı değildir (temiz İslâm şeriatının emirlerine göre yaşamadan sadece isimlerin Muhammed veya Ahmed'den ibâret olması, kıyâmet günü o kimseye fayda vermeyecektir).

Şüphesiz el-Bûsirî, Bürde kasîdesinde şöyle demekle hata etmiştir:

"Zira Allah'ın elçisi'nden benim için bir çeşit özel emân ve koruma vardır ki; o da adımın Muhammed olmasıdır. O, ahde vefâda yaratılmışların en vefâlisidir."

Şöyle demekle de ondan daha büyük hata etmiştir:

"Ey yaratılmışların en şerefli! Herkes için muhakkak olan hâdise ve felâket yani ölüm ve kıyamet meydana geldiği zaman benim için kendisine iltica edeceğim senden başka kimse yoktur."

"(Ey Allah'ın elçisi!) Eğer âhirette fazl-ı ve kereminle benim elimden tutmaz ve şefaet etmezsen, sen bana de ki: Ey ayağı kaymış biçare neredesin? Vay senin haline!"

"(Ey Allah'ın elçisi!) Bana şefa'at etmekle mertebene noksanlık gelmez. Çünkü dünya ve onun zıddı olan âhiret senin cömertliğın ve ihsanındadır. Levh-i Mahfuz'un ve Kalem'in yazdığı ilim de senin ilimlerindendir."

Bu zavallı kimse, âhirette Allah -azze ve celle-'ye değil de Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e sığınacağını söylemiş, eğer âhirette elinden tutmazsa, helak olacağını belirtmiş, zarar ve fayda veren, dilediğine bahşeden ve men eden (vermeyen), dostlarını ve kendisine itaat edenleri cehennemden kurtaracak olan Allah Teâlâ'yı unutmuş, elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i dünya ve âhiretin sahibi yapmış, dünya ve âhiretin onun cömertliği ve ihsanından olduğunu, O'nun gaybı bildiğini, Levh-i Mahfuz'un ve Kalem'in yazdığı ilimin de O'nun ilimlerinden olduğunu belirtmiştir. Bu söz, açık küfürdür ve bunun üzerinde bir aşırılık yoktur. Allah Teâlâ'dan böyle bir duruma düşmekten âfiyet ve selâmet dileriz.

el-Bûsirî eğer tevbe etmeden bu hâl üzere ölmüşse, en çirkin küfür ve dalâlet üzere ölmüş demektir. Her müslümanın, bu tür aşırılıktan sakınması ve uzak durması ve Bürde kasîdesine ve onun yazarının sözlerine aldanması." [14]

Âlimlerin Bürde kasîdesi hakkındaki görüşleri, bu zikredilenlerden çok daha fazladır. Kasîdenin bazı beyitleri, tenkide yer kalmayacak derecededir. Fakat biz, burada onlardan bazılarını seçip zikrettik. Bu ise, maksadı beyan etmek için yeterlidir. Dolayısıyla bu kasîdeden sakınmak gerekir. Çünkü kasîde, açıkça aşırılıklar, küfür ve zındıklık içermektedir.

Bu kasîdenin tenkidi konusunda daha detaylı bilgi için bakınız:

1. Abdurrahman evl-Mağrâvî; "el-Akîdetu's-Selefiyye Fî Mesîratiha't-Târihiyye" 5. Bölüm, s: 139-154)

2. Abdulaziz b. Muhammed Âl-i Abdullatif; "Kavâdih Akadiyye Fî Burdeti'l-Bûsirî" makalesi.

Makalenin linki: <http://www.saaaid.net/arabic/ar20.htm>

Allah Teâlâ en iyi bilendir.

[1] İnfitar Sûresi: 17-19

[2] İnfitar Sûresi: 19

[3] Muhammed b. Abdulvahhab, "Fatiha Sûresi", c: 5, s: 13.

[4] Ğâfir (Mü'min) Sûresi: 16

[5] Fatiha Sûresi: 1

[6] İnfitar Sûresi: 19

[7] "Abdurrahman b. Hasan b. Muhammed Abdulvahhab'ın Risâle ve Fetvâları", c: 1, s: 82.

[8] İnfitar Sûresi: 17-19

[9] Fatiha Sûresi: 5

[10] Tevbe Sûresi: 119

[11] Furkan Sûresi: 58

[12] Cin Sûresi: 21-23

[13] Hud Sûresi: 47 (Teysîru'l-Azîzi'l-Hamîd fî Şerhi Kitabi't-Tevhîd, c: 1, s: 187-189)

[14] "Şeyh Bin Baz'ın Fetvâları", c: 6, s: 370-371.